Hadrián 03

21/6/2026

R #31

REGIONY MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL HRADEC KRÁLOVÉ



Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Zdarma

festivalregiony.cz

Editorial

Milé čtenářstvo, vážené návštěvnictvo,

program festivalu už tradičně praská ve švech. Trpíte-li úzkostí zvanou FOMO (z anglického fear of missing out), tedy strachem, že přijdete o něco úžasného, kde si někdo jiný zažije nejbáječnější chvíle svého života, budou Regiony vaší noční můrou, protože prostě nejde stihnout vše. I přes pečlivé studium divadelní nabídky a zvažování, kam namířit své kroky, je nanejvýš pravděpodobné, že vám prostě něco uteče. Organizátoři to návštěvníkům navíc komplikují tím, že kromě osvědčených divadelních inscenací v divadelních sálech a stanech se program rozrůstá na stále nová místa a nabízí i mnoho jiných zážitků než jen konvenční návštěvu divadla.

Ať už jste té povahy, že za den chcete svůj čas využít na maximum a mezi letošní headlinery a večerní koncerty nacpat ještě pár minut umělecké tvorby, anebo si naopak chcete své kulturní povinnosti odbýt co možná nejrychleji, než se vrhnete do víru města a do družných rozhovorů s přáteli, přináším hned dva tipy, kterými lze uspokojit poptávku obou charakterů.

Receptem jsou loutkářské drobničky. Představení pro omezený počet diváků se sympatickou stopáží, která zpravidla nepřesahuje 10 minut. Neděle nabídne hned dva takové zážitky a kvůli oběma se vyplatí vyrazit k Draku. Ještě než se z centra dostanete před divadlo, ještě než vás naláká nabídka jídla a nápojů u stánku nebo než se osvěžíte v mlhovači na chodníku před Drakem, povšimněte si zaparkovaného karavanu po levé straně. Vstupujete-li do neznámých uzavřených prostorů nebo k cizím vozidlům neradi, překonejte obavy a přijměte pozvání do The Glowing Pickle Bar od Electric Circus. Odměnou vám bude kouzelný mechanický koncert v jedné sympatické hospůdce. Bez zaváhání pak můžete pokračovat do Kabinetu prof. Haussuby, kde vám herci ze souboru vi.TVOR poskytnou soukromou loutkářskou poradnu. Jste-li spíše introvertní povahy a bojíte se, že vám bude chybět anonymita, kterou skýtá potemnělý divadelní sál nebo početnější hlediště, odložte ostych a prolomte svůj respekt k intimnějším divadelním formátům. Stojí to za to! A i kdyby ne, tak do deseti minut to máte za sebou…

Mnoho radostných festivalových chvil a odvahu zkoušet nové Vám přeje

Veronika Švecová

Glosa

Brý dén!

Divadelňák jsou pro mě roky strávené od rána do noci jako kamelot Hadriána, kdy jsem ve městě potkával lidi, kteří vůbec netušili, že tu nějaký divadelní festival máme. Chodili do stanu před divadlo na pivo z Hradu a celý večer tam proseděli a nechtěli se zvednout. A pak se to stalo. Některý z dalších ročníků lidé přišli, posedělí a spěchali za dalším představením. I ve městě už věděli, že se něco děje. Divadelňák jsou pro mě roztomilí mimozemšťánci Padoxové, které sem přivezl Dominique Houdart a my s nimi vystupovali v ulicích. A divadelňák je pro mě taky čtvrt století předvádění *Školního výletu*, byť jsem na festivalu vystupoval v inscenacích, s četbou pro děti, v komponovaných večerech, autorských čteních, přivážel sem inscenace z DAMU či HAMU včetně mezinárodní účasti, tohle chtěli lidi vždycky vidět znovu. Nejprve nesměle, dvakrát, třikrát za festival, některý rok po představeních v atriích, jiný ve všech koutech starého města včetně Katedrály Sv. Ducha. V rámci toho jsem objevil Jižní terasy, které první roky diváci sami hledali.

A právě tam jsem si ověřil to, co jsem zažil ve francouzském Avignonu, že hrát jednu věc na tom samém místě každý festivalový den ve stejný čas přitáhne diváky. Tam mi došlo, že se hříčka lehce kritizující pedantský přístup některých pedagogů stává oblíbená i mezi učiteli, jak moc někteří potřebujeme suchý anglický humor a vracet se každý rok na stejné místo a s tím, jak diváci přivádí své nejbližší, kamarády a známé, začínám se stávat součástí jejich života, takže každý večer je už malou rodinnou oslavou, kdy se lidé sjedou ze strany i těch světových a pak se do noci zdraví hlasitým brý dén. Každý rok nějakou svou bezprostřední hláškou *Školní výlet* obohatí, svou energií mu dají trochu jiný náboj.

A navazujeme nejrůznější formy dialogu, což je téma letošních Regionů, ať už před *Výletem* třeba vtipnou SMSkou, během něj pokřikováním nebo při odchodu z něj, kdy se s každým zvlášť loučím. A aby autobusů letos nebylo málo, pomohl jsem objednat v pátky a v sobotu hned čtyři od jedenácti do tří jako noční linky po vzoru brněnských rozjezdů. Svezou diváky nejen domů, ale z konečných i směrem do centra. Jestli se to stane tradicí, třeba se některý další ročník objevím v jednom z nich s *Výletem*. Tak brý dén!

Václav Bartoš

Tip dne

Alou na kolotoč!

Navštivte plenér Divadla Drak! Čeká vás v něm barevná radost pro děti i rodiče, křik, smích, rozpustilost a dřevěná zvířátka. To vše u dřevěného kolotoče s ručním pohonem a dalších herních prvků z dílny Martina Holuba alias řezbáře Matěje. Dočasně vystavěná herna pod širým nebem je k dispozici všem, bez věkového omezení, a bedlivě vyčkává na skotačení, výskání, hraní si (spolu), na tady a teď. A pro ty z vás, pro které je proces probouzení vnitřního dítěte snad ponor příliš hluboko do ezoterických vod, připomeňme myšlenku nizozemského vědce Johana Huizingy. Ten jako jeden z prvních antropologů ve své knize Homo ludens: O původu kultury ve hře chápe hru jako zásadní kulturotvorný aspekt lidského bytí – jako bázi, která zasahuje do divadla, literatury, filosofie, politiky i vědy.

Anna Seifertová

Anketa

Co může divadlo říct jinak než média, politika nebo sociální sítě? A kdy jste se naposled cítili divadlem skutečně oslovení?

Divadlo nás nutí být spolu v jednom prostoru a jednom čase. Na rozdíl od médií, politiky nebo sociálních sítí si může dovolit klást otázky, aniž by nabízelo jednoduché odpovědi. Může ukázat rozpor, nejistotu nebo lidskost i tam, kde jsme si už vytvořili pevný názor. V OLDstars pracuji s mladými lidmi a vidím, jak silně funguje setkání s příběhem někoho, kdo je na první pohled úplně jiný. Právě schopnost probouzet empatii považuji za jednu z největších sil divadla. V době, kdy jsme obklopeni rychlými soudy a zkratkami, nám divadlo připomíná, že svět i lidé bývají složitější, než se na první pohled zdá.

Tomáš Staněk, spoluzakladatel a vedoucí skupiny OLDstars

Představujeme divadelní profese

Divadelní lektor/ka

Přemýšlí o tom, jak divadlo přiblížit divákům. Připravuje programy pro školy, diskuse po představení, workshopy, dramaturgické úvody nebo materiály pro pedagogy. Pomáhá divákům najít cestu k inscenaci ještě před začátkem představení i po jeho skončení. **Nejoblíbenější věta:** „Neexistuje špatná odpověď.“

Hadrián

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Šéfredaktorka
Veronika Švecová

Redakce
Adéla Kalusová
Julie Růžičková
Anna Seifertová
Štěpán Truhlařík

Jazyková korektura
Anežka Hašková

Grafický design
Přemysl Zajíček

Sazba
Čarokrásno kolektiv
Kristýna Marková
Nikola Iljučoková
Barbora Tomová

Dětská stránka
Jana Nechvátalová
Nikola Iljučoková

Foto
Lukáš Veselý
Ester Šebestová
Jan Šmída

Produkce
Barbora Kalinová

Pořadatelé festivalu
Klicperovo divadlo o.p.s.
Divadlo DRAK a Mezinárodní institut figurálního divadla o.p.s.
kontrapunkt, z. ú.

Tisk
Martin Sedláček

Generální partneři
Statutární město Hradec Králové
Calendarium Regina

Hlavní partneři
Ministerstvo kultury České republiky
Královéhradecký kraj
Státní fond kultury ČR

Pořadatelé
Organizers

Generální partneři
General partners

Hlavní partneři
Main partners

Hlavní mediální partner
Main media partner

David Košťák: Mám potřebu upozorňovat lidi, že každý z nás má velkou hodnotu a příběh, který stojí za vyprávění.

Na festival přijíždíte se dvěma inscenacemi a obě fungují jako classroom play. Je to formát, který byste chtěli mít v Malém divadle jako jednu z výraznějších dramaturgických linek?

Classroom play je formát, který bychom chtěli jako pravidelnou dramaturgickou linku. Divadlo provozně příliš nezatěžuje a střední školy si jej oblíbily. Školy bohužel nemají vždy dostatečnou časovou dotaci na kulturu a ve chvíli, kdy my přijedeme za nimi, neplýtvají čas z výuky na cestu do divadla. Myslím si, že i proto je o classroom play takový zájem.

Je cesta přijet s inscenací přímo do školní třídy možnost, jak navázat se studenty otevřenější a svobodnější dialog?

Určitě a zároveň dáváme divákům najevo, že je nevnímáme pouze jako někoho, kdo kupuje náš produkt a koho potřebujeme nalákat. Tento typ inscenace je signál, že nás studenti zajímají a nebojíme se jít přímo za nimi. Když jsme v jejich prostředí, v bezprostřední blízkosti, je citelnější, že se jich inscenace týká.

***Jak vytáhnout kořeny* i *Richard 3, 2, 1* jsou divadlem jednoho herce. Co vás na povaze takového typu divadla baví?**

Perspektivou uměleckého šéfa je to příležitost, jak pracovat s herci jiným způsobem. Ojedinělý úkol, který nabízí možnost rozvíjet jinak jejich vlastní herecké prostředky.

Jako autor vnímám, že je to formát, v němž lze využívat minimum berliček založených na vnějších prostředcích. Především zmíněné classroom play, kde se nemůžeme spoléhat na scénografii, vyžadují veliký podíl zapojení imaginace diváka.

Nyní k samotné inscenaci *Jak vytáhnout kořeny*. Co bylo dřív? Potřeba herečky sdílet svou cestu hledání kořenů nebo téma, které chtělo umělecké vedení zpracovat?

Já mám obecně potřebu upozorňovat lidi, že každý z nás má velkou hodnotu a příběh, který stojí za vyprávění. Byla to inspirace samotnou Eliškou. Zpočátku to byl trochu experiment. Společně jsme se věnovali dialogickému jednání a objevovali, jak bychom její téma chtěli vyprávět. A pak mi jednou od Elišky přišla čtyřiceti minutová hlasová zpráva, v níž mi odvyprávěla svou cestu do Etiopie, a já jsem si říkal: Skvělý, máme to! Na mně bylo přeložit příběh do divadelního jazyka, aby vznikal odstup a nedostali jsme se do rovin divadla terapie.

***Richard 3, 2, 1* je inscenace postavená na půdorysu společenské hry městečko Palermo. Je to proto, že městečko Palermo je nesmrtelné nebo proto, že funguje jako skvělý icebreaker?**

Potřeba icebreakeru by to mohla být. Přicházíme s něčím, k čemu může mít středoškolák odpor, a to je povinná četba a Shakespeare. Také jsme v principu hry



našli klíč, jak představit systém moci. Původně byla inscenace tematicky zamýšlena trochu jinak. S režisérem Emilem Rothermelem jsme se chtěli věnovat radikalizaci mládeže a Richard III. nám pro to přišel jako dobrá postava. Posléze jsme zjistili, že je to mnohem více o manipulaci. Použitý model nám pomohl zvědomit divákovi, na základě čeho se rozhoduje a že má manipulace více podob, od těch nenápadných, které jsou nám příjemné, až po ty násilné.

Malé divadlo má na repertoáru silně autorské projekty. Je to proto, že při tvorbě pro děti a teenagery to ani jinak nejde?

Přístupy jsou různé. Já jako umělecký šéf/dramaturg nejednám s režiséry o titulech, ale tématech, a záměrně oslovuji tvůrce, kteří jsou autorští. Diváci jsou k nám zvyklí chodit na autorské projekty už od dob Petra Haška a Janka Lesáka. To je veliké privilegium. Paradoxně se někdy ukazuje, že když nasadíme známý titul, není o něj ze strany škol takový zájem jako o autorské tematické tituly.

Identita, hledání sebe sama. Témata, která prostupují inscenacemi pro mladistvé na repertoáru Malého divadla. Znamená to, že generace mladých je ztracená nebo se hledáme všichni?

Hledáme se všichni, ale naší snahou je vytvořit exkluzivní platformu. Nechceme být univerzální, ale chceme se zabývat hledáním identity, která se týká našich diváků. Naše trilogie je cestou, jak se k divákům dostat blíž. V *Born this way* vycházíme z našich zkušeností a ověřili jsme si, na kolik jsme schopni vést s teenage diváky dialog. Inscenace *RA-Psodie* byla krokem dál. Před zkoušením jsme se rok setkávali s dětmi z dětského domova a společně s inscenačním týmem jsme si dali za úkol nesnažit se být chytřejší než naši diváci. Chtěli jsme vytvořit inscenaci, která bude pro ně od jejich vrstevníků. Necháme věci zaznít bez hodnocení. A do třetice nás čeká inscenace s Lindou Duškovou, v níž bychom chtěli, aby se náctiletí stali integrální složkou už během zkoušení a to i vzhledem k tomu, že inscenace bude imerzivní a oni sami v ní budou sehrávat výraznou roli.

Jak témata hledáš?

Doba si téma vyžádá. Nemám potřebu dělat inscenace, které se budou hrát dvacet let a jsou univerzální. Pro mě je důležité zasáhnout, co je teď a tady, i za cenu, že to za tři roky bude staré. Autorské inscenace mají možnost reagovat na to, co právě teď mladý divák řeší.

Ptala se Adéla Kalusová

David Košťák se ptá:
Kdyby neexistovala žádná produkční omezení, na jakém místě byste chtěli zažít divadlo?



David Košťák

- od sezóny 2024/2025 působí jako umělecký šéf Malého divadla v Českých Budějovicích
- kmenový dramaturg Divadla Letí
- vedle dramaturgie je pozoruhodně činorodý jako autor divadelních her a adaptací próz
- píše knihy pro děti a překládá divadelní hry z angličtiny

Francouzští „mistři setkání“

Jedním z headlinerů letošních Regionů je francouzská divadelní společnost La Compagnie Babel. V čele souboru stojí již od roku 2006, tedy od roku jeho založení, režisérka Élise Chatauret, ke které se v roce 2021 připojil dramaturg Thomas Pondevie. Tvorba La Compagnie Babel je uznávaná odbornou veřejností a představuje současnou podobu francouzského „théâtre documenté“, které spojuje dokumentární výzkum s poetickou a imaginativní kolektivní jevištní tvorbou.

Élise Chatauret studovala na umělecké škole École Claude Mathieu v Paříži a její tvůrčí cesta byla ovlivněna také studiem metody Jacquesa Lecoqa, který měl významný dopad na podobu moderního fyzického divadla minulého století. Vydala se také do Indie objevovat tradiční taneční umění kathakali či poznávat divadlo Nô do Japonska. Pro La Compagnie Babel je formativní především zkušenost Élise Chatauret s tvorbou, ke které přizvala mladé lidi sdružené kolem kulturního centra na předměstí Paříže. Právě s nimi se významně rozvíjel její přístup založený na setkávání, rešerších a kontaktní práci ve specifických lokalitách.

Přístup La Compagnie Babel je založený na rozsáhlém, dlouhodobém a vrstevnatém zkoumání vybraných témat. Tvůrci nezůstávají na zkušebnách, ale podstatou jejich tvůrčího procesu je být v terénu a setkávat se jak s experty každodennosti, jako jsou pamětníci, občané, lidé všech věkových kategorií i sociálních vrstev, tak s odborníky různých směrů. Setkání se mění v rozhovor a ten se poté v tvůrčím procesu a laboratorním hledáním překládá do jevištního jazyka. Sami sebe nazývají „řemeslníky setkání“. Na počátku inscenace *Ce qui demeure* (2016) byl rozhovor s třiadevadesátiletou ženou, který se na jevišti mění v intimní dialog a kolektivní tvorbou otevírá téma lidské paměti. Při inscenaci *Á la vie!* (2020/2021) vychází tvůrci z výzkumu vedeného v nemocničním prostředí a převádí otázky etiky umírání a prostředí paliativní péče do poetického divadelního tvaru.

Festivaloví diváci budou mít možnost shlédnout inscenaci *Pères* (v překladu Otcové). Jak již název napovídá, téma otcovství je ústředním zájmem autorského zkoumání. Tvůrčí tým se pustil do pojmenování otcovské role v dnešní společnosti skrze rozhovory s obyvateli pařížských předměstí. Dva herci nám do jevištního prostoru přenesou otce milující, autoritářské i nepřítomné, začínají však sami u sebe a svých rodinných rodokmenů. Mozaika postav a příběhů mapuje nejen historii otcovství, ale i patriarchátu. Čeká nás nález současného dokumentárního divadla.

Adéla Kalusová



Tygr Liška: Hradecká šelma mezi divadlem, hrou a výtvarnou instalací

Během přebíhání mezi různými dějišti se vám na festivalu může stát, že narazíte na typické kartonové objekty. Obzvlášť pokud na festivalu nejste poprvé, tak ve vás mohou vzbudit zvědavost. Pokud vás zajímají víc, hledejte v programu akce souboru Tygr Liška. Jde o královéhradecký tvůrčí a divadelní soubor, který se pohybuje mezi pouličním divadlem, site-specific performance, výtvarnou instalací a dobrodružnou hrou. Jeho práce vyrůstá z chuti proměňovat známá místa v území fantazie a vtahovat diváky do situací, v nichž se mohou stát součástí příběhu.

Soubor rád pracuje s městským prostorem, nadsázkou, hravostí a principem výpravy. Jeho projekty často připomínají dobrodružnou cestu, během níž se běžné okolí začne nenápadně posouvat: za rohem se objeví stopa, z obyčejného průchodu se stane tajemné místo a z kolemjdoucího možný účastník hry. Divadlo se tu děje v kontaktu s prostředím, náhodou i ochotou publika přistoupit na společná pravidla.

Pro Hradec Králové je Tygr Liška výrazným lokálním fenoménem. Během festivalu Regiony dokáže využít město jako přirozenou scénu a rozehrát jeho ulice, náměstí i skrytější zákoutí. V jeho projektech se objevuje les, zvířecí svět, tajná mise, absurdní humor i dětská radost z objevování. Zároveň z nich bývá cítit dobrá znalost místa a schopnost podívat se na něj znovu, jako by bylo neprobádané.

Sám soubor pro svou poetiku používá označení „palm-fiction“. Dá se v ní najít smysl pro dobrodružství, improvizační lehkost, výtvarná vynalézavost a chuť stavět vlastní světy z materiálů, objektů, masek, kostýmů a herních principů. Výsledkem jsou projekty, které mohou sledovat děti i dospělí – každý si v nich najde jiný typ radosti, humoru nebo napětí.

Na festivalu Regiony patří Tygr Liška k tvůrcům, kteří připomínají, že umělecký zážitek může začít prostým vykročením do města.

Veronika Švecová



„Kdo nezná pravdu, je pouze hlupák, ale kdo ji zná a nazývá ji lží, je zločinec.“
— Bertolt Brecht

Tomáš Jarkovský a Jakub Vašíček: V rámci identity divadla usilujeme o co největší pestrost a šíři

Pojďme se postupně podívat na inscenace letošní sezony v Divadle Drak. První premiérou byla *Škola Hron*, inspirovaná postavou Jakuba Hrona Metánovského. Kde jste na něj narazili a čím vás zaujal?

Tomáš Jarkovský (TJ): Během studia na střední škole jsem navštěvoval dramaťák a tam jsme na něj narazili. Upozornil nás na něj hradecký divadelník a pedagog Honza Dvořák, v jistém směru svou tvorbou a životem pokračovatel Metánovského. Jelikož si ho oblíbil a zajímal se o něj, dělal o něm právě v Jesličkách inscenaci, v níž mimochodem účinkoval tehdy mladičký Milan Hajn, který v současné inscenaci Hronovského hraje. Osud a přístup Metánovského k životu mi přišly natolik zajímavé, že jsem s tímto námětem Kubu periodicky otravoval, až se konečně hodil.

Co tě, Kubo, přesvědčilo?

Jakub Vašíček (JV): To vím přesně, chtěl jsem udělat nějakou srandičku, něco bez příliš ambiciózní a složité myšlenky. Tomáš vycítil šanci a stalo se.

TJ: Ale z hlediska přípravy a vymýšlení inscenace to tak snadné nebylo. U *Proměny* jsme prvotní nápad měli v podstatě hned, ale tady, u zamýšlené odpočinkovky, byl ten proces, než se začalo zkoušet, vlastně strašný. To tak ale někdy bývá.

A co tedy bylo tím klíčem?

TJ: Já jsem toužil po inscenaci o fyzice nebo přírodních vědách. Přijde mi to jako divadelně zajímavé téma. Pokusy, které se dějí tady a teď. Navíc divadlo, které je velmi konkrétní a bez hmoty a času se neobejde, je vlastně taková fyzika. Vznikla tedy hodně zvláštní vyučovací hodina v podání samotného Metánovského. Což je tak banální koncept, že jsme si říkali, že jsme na to mohli přijít hned, ale ta cesta byla složitá.

Posuneme se ke Krabatovi. Slibuje atmosférické divadlo a ponor do pohádkových archetypů. Ale možná trochu netradičně cílí spíš na starší publikum, od jedenácti let. Co mohou pohádky nabídnout starším divákům?

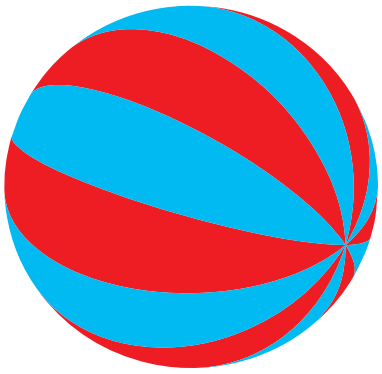
JV: V *Krabatovi*, kterého jsem si na popud dramaturgyně Báry Kamenické Pokorné po letech znovu přečetl, jsem viděl odraz současné politické situace, která mě neskutečně sere. A dávalo mi smysl jeho prostřednictvím mluvit hlavně s dětskými diváky. O svobodě, o totalitě. Právě s těmi dětmi, které do divadla přijít musí, na rozdíl od dospělých, kteří do divadla přijdou, protože chtějí a už s ním často názorově souzní. *Krabat* není úplně klasická pohádka, byť v něm archetypy figurují. Je to příběh autora, který si zažil úplně všechno, a do toho díla to dle mého ukryl.

V čem tedy vidíš konkrétní současný politický přesah? Jak o něm mluvit s diváky?

JV: Myslím si, že skrze zážitek. Dají se jím sdělit docela konkrétní věci, že jsou určité metody vlády, se kterými třeba úplně nesouhlasíme. Chtěl bych diváky nechat, aby si to téma prožili, netvrdit jim, jak to má být. A *Krabat* v tomhle ohledu nabízí velký potenciál. Konfrontovat je s totalitou.

Letošní sezonu uzavřela premiéra *To je hračka!*, což je už třetí inscenace v režii Veroniky Poldauf Riedlbauchové a jejího tvůrčího týmu. Čím se tato spolupráce osvědčila a jak se postupně vyvinula?

TJ: Popudem k inscenaci *Do hajan!* bylo pokusit se divadlo otevřít i jinému žánru, kterého jako domácí tvůrci nejsme schopni a který stojí trochu mimo náš fokus. V rámci identity divadla, kterou nechceme rozmělnit, usilujeme o co největší pestrost a šíři, aby to nebyl rigidní koncept nebo manifest, že teď se divadlo bude dělat takhle a ne jinak. Hajany v sobě skloubily několik principů,



které jsou pro Drak důležité, a sice umění zkratky, práci s metaforou i loutkářský způsob uvažování, který se tu nepromítá do hmoty, ale projevuje se v tělech. Pro herce Luďka Smadiše a herečku Petru Cicákovou se tento způsob vyjadřování ukázal jako jim vlastní a my jim ho jinde nedopřejeme. Zároveň se v něm velmi osvědčili, jsou pracovití a chtěli své schopnosti dále rozvíjet. Navíc u pohybového divadla je spousta práce, která není přímo ke konkrétní inscenaci, jde o zvládnutí disciplíny, trénink. I proto jsme po druhé Veroničině režii v Draku – inscenaci *To je andělení* – u dalšího projektu zůstali u stejného obsazení a posuny a proměny se projevily více v rovině konceptu. Veronika tak mohla dále rozvíjet třeba jiné dovednosti s již osvědčeným týmem, který jí věřil. Nejde totiž jen o fyzickou práci, ale jiný druh divadla potřebuje i trochu jiný mindset. Veronika si i tu návaznost velmi pochvalovala, říkala, že cítila, že při zkoušení *To je hračka!* už stavěla na jistém základu.

Tomáš Jarkovský a Jakub Vašíček

- dlouholetý autorsko-dramaturgicko-režijní tandem – Vašíček jako režisér, Jarkovský jako dramaturg. Spolupracují už od studií na KALD DAMU.
- Jakub Vašíček je od roku 2014 kmenovým režisérem a uměleckým šéfem Draku, Tomáš Jarkovský je od 1. ledna 2020 jeho ředitelem.
- Jsou spojeni s moderními adaptacemi klasických i literárních předloh pro mladé publikum, často s důrazem na silnou vizualitu, živou divadelnost a aktualizaci známých příběhů.

Když se ohlédnete za právě vrcholící sezonou, co vám udělalo největší radost?

JV: Že k nám do souboru nastoupil Zbyněk Rohlík, který je skvělý a strašně dobře a rychle zapadl do divadla.

TJ: Myslím, že se nám dobře daří rozvíjet spolupráci se studenty, a mám radost i ze zájmu ze zahraničí o naše inscenace. To je pěkné a samozřejmě důležité. Ale je to hlavně výsledkem toho, že se daří pokračovat v tom, že je Drak plný lidí, kteří tu jsou rádi, a záleží jim na tom, co se tu děje a souznějí s tím. V této sezoně vznikly tři typově zcela odlišné inscenace, vyžadující i jinou hereckou práci. Forma, v níž je náš soubor, jak z hlediska toho, kolik toho jeho členové a členky umí, tak z hlediska toho, co jsou ochotní dělat a jak se do tvorby investují, mi dělá velkou radost a hlavně mě baví u toho všeho být.

Ptala se Veronika Švecová







Ve všech koutech Hradce

Mezi kopcem a větrníkem se zvedá vítr. Jak ho zastavit a zase spustit? Co všechno fičák odvane? A jak se s tím popasuje skupina přátel žijících dosud poklidně na malé loučce? Autorský kolektiv TMEL (Viktor Prokop, Jakub Müller, Berta Doubková a Jan Froněk) přichystal pro Naivní divadlo Liberec nonverbální inscenaci *Větroplaši*, která zkoumá element větru jako svébytného inscenačního prvku.

Usazujeme se do téměř zaplněného hlediště studiové scény divadla DRAK. Před námi se rozprostírá hrací plocha tvořená krajinou, na jednom konci trůní větrník, na druhém kopec a mezi nimi strom. Postupně do prostoru pronikají příběhy jeho obyvatel: rybáře, zahradnice, obra, vzdušných ryb, větroplachů a vetvorky s vetvorčaty. Ptáte se, co nebo kdo jsou vetvorky, jak vypadá vzdušná ryba a zda někdo skutečně viděl větroplacha? Vetvorka je stvoření vypadající jako létající veverka s dlouhýma ušima a tvarem těla připomínající zlatonku.[1] Vzdušná ryba pomalu pluje nad krajinou a otevírá svou velkou pusu (a může leccos pozřít, třeba rybářovu čepici). Větroplaši mají v podání Naivního divadla různou podobu, někdy jsou ztvárněni stuhou, která se zuřivě zmítá nad loukou, jindy chumlem látky, který si hoví nad stromem.

Děj inscenace není založen na konkrétním konfliktu, sledujeme spíše, jak jednotlivé postavy ovládají povětrnostní podmínky svého mikrokosmu, např. skrze kouzelná jablka, která házejí do jakési černé díry na vrcholku kopce. Tento mechanismus vítr spouští, a tak se kolem stromu najednou zjeví tančící větroví panáčci pohánění vzdušným proudem či ufo pátrající po obyvatelích loučky. Síla větru nakonec způsobuje běsivé řádění doplněné výhrůžnou hudbou. Situaci ovšem zachraňuje modrý obr, který černou díru pohotově zasedne, načež vítr ustává. Skupina přátel se schází v objetí a loučka se opět stává bezpečným prostorem.

Navzdory tomu, že spolu loutky komunikují prostřednictvím jednoduchých citoslovců (nejčastěji zvoláním „*jo jo*" a „*trudů*"), se inscenátorům a loutkohercům podařilo vystavět poměrně jasnou psychologii postav. Zahradnice je praktická a ochotně pomáhá rybáři, obr zase nejprve hatí jejich společné soužití, nakonec ale svým činem prokáže odhodlanost a dobrou vůli. Vetvorka je starostlivou maminkou a vetvorčata společně s větroplachy stvoření, která svou rozpustilou povahou doplňují trochu nesourodou, ale přátelskou skupinu.
Naivní divadlo Liberec vytvořilo spolu s hostujícím tvůrčím týmem TMEL loutkovou inscenaci, v níž dokázali skrze zdánlivě všední klimatický jev vystavět komplexní síť postav, situací a barvité podívané.

Sobotní průzkum Hradce se v podvečerních hodinách přesouvá na Malé náměstí, kde začíná performativní site-specific inscenace *tohle město není pro starý*. Inscenace vznikla přímo na výzvu festivalu Regiony a podíleli se na ní tvůrci z Chemického divadla a Divadla Setkání (Vojtěch Bárta, Tereza Dostálová a Tobiáš Nevřiva), spolu s amatérskými i profesionálními herci. (*Rozhovor s tvůrci si můžete přečíst zítra, pozn.red.*)

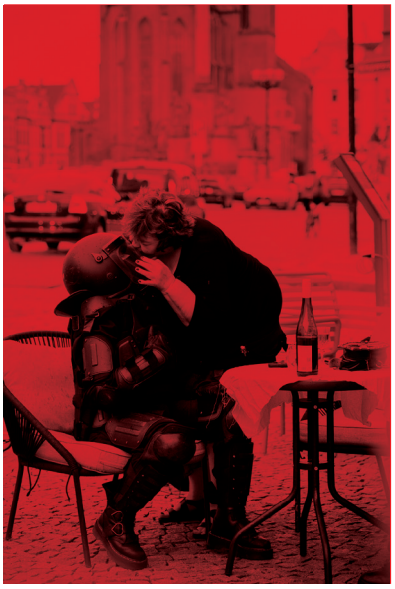
Kostrou performance je vysílání rozhlasového pořadu, který diváctvo poslouchá ve sluchátkách po celou dobu procházky. Jedná se tedy o audiowalk, který je ovšem doplňovaný jednotlivými mizanscénami na konkrétních místech. Cyril Drozda moderuje onen pořad a provází diváctvo z Malého náměstí na Velké, ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie, průchodem na hradecký vinohrad a zpět ke kostelu.

Inscenace si vytýká za cíl tematizovat tabuizované téma stáří skrze nahrané zvukové pasáže: dotýká se mimo jiné ztráty soukromí v domovech pro seniory, toho, jak se proměnilo postavení starých lidí ve společnosti či jak je vnímáno stárnutí v romské komunitě. Tato témata předkládá ale v poněkud nekonzistentních obrazech – některé jsou vizuálně a herecky poutavé (např. na počátku performance, kdy jsou diváci vyzváni, aby vytvořili kruh a performerky kolem nich vykuřují prostor bylinami či herecká akce na vinohradu, v níž performerka odkládá kostým a v plavkovém trikotu předstupuje před diváky), jiné působí nadbytečně (např. mytí auta uprostřed náměstí) či nedourčeně (závěrečný přerod demonstrace spolku Klima babičky v tanec s černooděnci). Inscenace je stran témat spíše uzavřená v sobě, dostředivá. Sice by možná celému konceptu prospělo posílit konfrontační rovinu dané problematiky, ale tabuizovaná témata týkající se stáří *tohle město není pro starý* rozhodně otevřelo.

Anna Seifertová

1 Jedná se o interní název, jakýsi terminus technikus inscenátorů, který jsem zahlédla, když jsem si po konci představení šla spolu s ostatními prohlédnout loutky a scénografii. Vzadu za kopcem, na straně odvrácené od diváctva, byl nalepený malý papírek s bodovým scénářem a na něm „vetvorčata blbnou + maminka hledá".











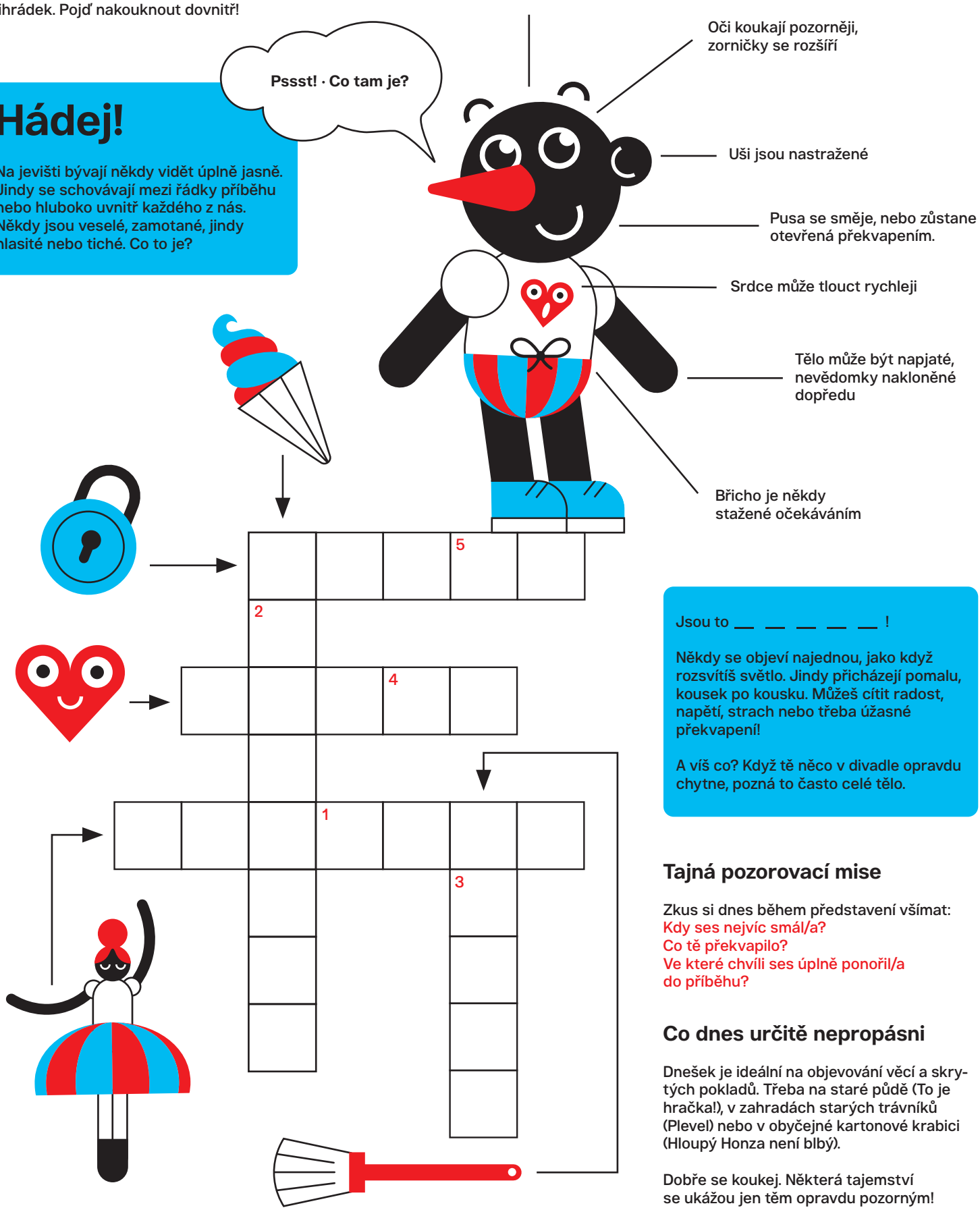
Co je uvnitř?

Některé věci vypadají obyčejně. Ale jen do chvíle, než je pořádně prozkoumáš. Krabičky ukrývají překvapení, domy různé vůně a vzpomínky, příběhy zase dobrodružství, strach, odvahu nebo radost.

Dnešek je ideální na otevírání tajných přihrádek. Pojď nakouknout dovnitř!

Hádej!

Na jevišti bývají někdy vidět úplně jasně. Jindy se schovávají mezi řádky příběhu nebo hluboko uvnitř každého z nás. Někdy jsou veselé, zamotané, jindy hlasité nebo tiché. Co to je?



Co se děje uvnitř, když tě něco zaujme?

A někdy se prostě tak ponoříš do příběhu, že na chvíli zapomeneš na všechno kolem. Znáš to taky?

Jsou to __ __ __ __ __ !

Někdy se objeví najednou, jako když rozsvítíš světlo. Jindy přicházejí pomalu, kousek po kousku. Můžeš cítit radost, napětí, strach nebo třeba úžasné překvapení!

A víš co? Když tě něco v divadle opravdu chytne, pozná to často celé tělo.

Tajná pozorovací mise

Zkus si dnes během představení všímat:
Kdy ses nejvíc smál/a?
Co tě překvapilo?
Ve které chvíli ses úplně ponořil/a do příběhu?

Co dnes určitě nepropásni

Dnešek je ideální na objevování věcí a skrytých pokladů. Třeba na staré půdě (To je hračka!), v zahradách starých trávníků (Plevel) nebo v obyčejné kartonové krabici (Hloupý Honza není blbý).

Dobře se koukej. Některá tajemství se ukážou jen těm opravdu pozorným!

Zpravodaj Mezinárodního divadelního festivalu Regiony

Čas Time	Lokace Location	Hlavní program Main programme	Interpret Artist	Jazyk Language	Věk Age	Žánr Genre	Vstupné Admission
10.00—18.00	Plenér Divadla Drak	Dřevěná dílna Báry Hubené Wooden Workshop by Bára Hubená	Bára Hubená		3+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
10.00—12.00	Plenér Divadla Drak	The Glowing Pickle bar	Electric Circus	nonverbální nonverbal		divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
10.00—10.45	Pod plachtou Divadla Drak	Tři prasátka The Three Little Pigs	Divadelní spolek LokVar	čeština, znakový jazyk Czech, Sign language	3+	divadlo theatre	180 Kč
10.00—18.00	Plenér Divadla Drak	Kolotoč a herní prvky řezbáře Matěje The Carousel and the Playthings of Matěj the Woodcarver	Řezbář Matěj		3+	doprovodný program accompanying program	dobrovolné voluntary admission
10.00—12.00	Plenér Divadla Drak	Kabinet prof. Haussuby Professor Haussuba's Cabinet	vi.TVOR	nonverbální nonverbal	6+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
11.00—12.00	Laboratoř Divadla Drak	Richard 3, 2, 1... teď! Richard 3, 2, 1... Now!	Jihočeské divadlo		15+	divadlo theatre	220 Kč
11.00—12.30	Šapitó Divadla Drak	Superňuchňáčci ze zbytků merina Super Fluffy Creatures from Merino Scraps	Erika Čičmanová		7+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
12.00—18.00	Galerie Artičok	Atmosféra divadelního festivalu Atmosphere of the Theatre Festival	Centrum uměleckých aktivit			doprovodný program acompanying program	zdarma free entry
12.45—14.15	Pod plachtou Divadla Drak	Čarokrásný thaumatrop The Charming Thaumatrope	Čarokrásno kolektiv		6+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
13.00—14.00	Šapitó Žižka	Návštěvní doba Visiting hours	OLDstars		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
14.00—18.00	Plenér Divadla Drak	Kabinet prof. Haussuby Professor Haussuba's Cabinet	vi.TVOR	nonverbální nonverbal	6+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
14.00—14.45	Studio Divadla Drak	Entrañas / Nitro Insides	El Patio Teatro	španělština, české a anglické titulky Spanish, Czech and English subtitles	9+	divadlo theatre	300 Kč
14.00—18.00	Plenér Divadla Drak	The Glowing Pickle bar	Electric Circus	nonverbální nonverbal		divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
14.30—16.00	Šapitó Divadla Drak	Výroba loutek z přírodnin Puppet making from natural materials	Erika Čičmanová		4+	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
15.00—21.00	Pivovarské náměstí	V Zajetí Lesa 2 Trapped in the Forest II	Tygr Liška		15+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
15.00—16.00	Šapitó Žižka	Návštěvní doba Visiting hours	OLDstars		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
15.00—16.00	Hlavní scéna Divadla Drak	To je hračka! Child's play!	Divadlo Drak	nonverbální nonverbal	3+	divadlo theatre	220 Kč
15.00—15.45	Šapitó U Kašny	Hloupý Honza není blbý Silly Honza Isn't Stupid	Divadlo MáMe		6+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
15.00—16.00	Studio Beseda	Pères / Otcové Fathers	La Compagnie Babel	francouzština, české titulky French, Czech subtitles		divadlo theatre	290 Kč
15.30—16.15	Letní scéna	Pejsek a kočička The Doggie and the Pussycat	Divadlo HAD		3+	divadlo theatre	zdarma free entry
16.00—18.00	Žižkovy sady	Od rozptylu až po smuteční rozloučení se vším všudy From scattering ashes to a full funeral farewell	Přírodní smuteční obřady Hradec Králové			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
16.00—16.40	Jižní terasy	Plevel Weeds	Vandr		5+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
16.00—18.00	Open Air Stan	Bylinkohraní pro malé i velké Herbal Playfulness for All Ages	Holka z apotéky		věkově neomezeno no age limit	dílna workshop	dobrovolné voluntary admission
16.00—16.50	Pod plachtou Divadla Drak	Popelka Cinderella	Miza in Scena		5+	divadlo theatre	180 Kč
17.00—18.00	Žižkovy sady	Rooster Riders	Rooster Riders			hudba music	dobrovolné voluntary admission
17.00—17.45	Studio Divadla Drak	Entrañas / Nitro Insides	El Patio Teatro	španělština, české a anglické titulky Spanish, Czech and English subtitles	9+	divadlo theatre	300 Kč
17.30—19.00	Malé náměstí	tohle město není pro starý no elders in this city	Chemické divadlo a Divadlo Setkání	anglické titulky English subtitles	12+	divadlo, performance theatre, performance	250 / 120 Kč (senioři*ky)
17.30—18.30	Studio Beseda	Pères / Otcové Fathers	La Compagnie Babel	francouzština, české titulky French, Czech subtitles		divadlo theatre	290 Kč
18.00—19.00	Šapitó Žižka	Poprask Hustle	OLDstars		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
18.00—18.45	Klub Divadla Drak	Kitchen Table – Nitro / Entrañas Kitchen Table – Insides	Lektorský ateliér Divadla Drak	čeština, angličtina Czech, English		doprovodný program accompanying program	zdarma free entry admission
18.00—19.00	Městská hudební síň	V hlavní roli JÁ Starring ME	Moravské divadlo Olomouc		15+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
18.30—19.40	Laboratoř Divadla Drak	Jak vytáhnout kořeny How to get your roots out	Jihočeské divadlo		15+	divadlo theatre	220 Kč
19.00—20.00	Radnice	Ošklivé písně o hezkém světě Ugly Songs About a Beautiful World	Inženýr Vladimír			hudba music	dobrovolné voluntary admission
19.00—21.35	Klicperovo divadlo	Zničit Annihilate	Městská divadla pražská		15+	divadlo theatre	410 / 430 / 450 Kč
20.00—21.00	Šapitó Žižka	Poprask Hustle	OLDstars		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
21.00—22.00	Šapitó U Kašny	MYSTIGO	MYSTIGO			hudba music	dobrovolné voluntary admission
21.00—21.15	Jižní terasy	Školní výlet School Trip	Václav Bartoš		věkově neomezeno no age limit	performance	dobrovolné voluntary admission
21.00—22.30	Šapitó Divadla Drak	Orchestr posledního dne The Last Day Orchestra	Orchestr posledního dne			hudba music	dobrovolné voluntary admission
21.35—23.05	Letní scéna	Jazz Police	Jazz Police			hudba music	zdarma free entry
21.40—22.25	Klicperovo divadlo – Podkroví	Kitchen Table – Zničit Kitchen Table – Annihilation	Lektorský ateliér Divadla Drak			doprovodný program accompanying program	zdarma free entry
22.00—23.10	Radnice	Příliš jiné světy Worlds Too Different	Teď nádech a leť		12+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
22.15—23.00	Městská hudební síň	Maryša Marysha	Mámení		13+	divadlo theatre	dobrovolné voluntary admission
22.30—23.20	Šapitó U Kašny	Sára Vosobová	Sára Vosobová			hudba music	dobrovolné voluntary admission

Čas Time | Lokace Location | Hlavní program Main programme | Interpret Artist | Jazyk Language | Věk Age | Žánr Genre | Vstupné Admission